

ת"פ 967/09/18 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד יצחק סעדה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 967-09-18 מדינת ישראל נ' סעדה
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אנה קצובסקי

נגד

יצחק סעדה הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יוסי לין

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 **ואיומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

על פי הכרעת הדין בעת הרלוונטית התגורר א"נ (להלן - **המתלונן**), יחד עם בת זוגו, ד', בשכירות בדירה ברח'בהוד השרון השייכת לנאשם. ביום 18.6.18 בשעת ערב, עת הגיע המתלונן לדירה, ניגש אליו הנאשם ואמר לו **"אתה לא רוצה לשלם לי את השיק? אני מתקשר אליך כל היום"**. בנסיבות אלה ענה לו המתלונן **"דבר יפה"** ובתגובה הנאשם אחז במקל מטאטא והכה באמצעותו, מכה אחת, בידו הימנית של המתלונן וגרם לו לחבלה בדמות נפיחות וסימני חבלה בזרוע. בהמשך, משהגיעה למקום ד', ובעת שהפרידה בין הנאשם למתלונן, איים הנאשם על המתלונן **"יא ערבי אני אהרוג אותך"** (ראה פסקאות 22 ו-23 להכ"ד).

יצוין, שהנאשם **לא** הורשע בכל המיוחס לו בכתב האישום, דהיינו בכך שלאחר המכה היחידה שהנחית על ידו של המתלונן באמצעות המקל המשיך להכותו גם ביד השנייה וגרם לו לפצע מדמם, וזאת נוכח בעייתיות בגירסאות עדי התביעה (המתלונן וד') וקושי ליתן אמון בתיאורם את כלל ההתרחשות (לסתירות שנפלו בגרסאותיהם, בענין זה, ראה פסקאות 10 ו-11 להכ"ד).

מן האמור עולה, איפוא, שניהול המשפט על ידי הנאשם לא היה לחינם, שכן, כאמור, הוא הורשע בעובדות שונות -

וקלות יותר - מאלה שיוחסו לו בכתב האישום לכתחילה.

טיעוני ב"כ הצדדים

2. ב"כ המאשימה טענה שהנאשם יליד 1950, כבן 71, נעדר עבר פלילי. התובעת הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות, שעניינם הגנה על בטחונו, שלומו ושלמות גופו של אדם. המתלון נפגע בחצר ביתו בו השכיר לו הנאשם יחידת דיור, נחבל, הותקף לעיני בת זוגו באישון ליל, כאשר הנאשם ארב לו על רקע חוב כספי. נסיבות האירוע חמורות, כך נטען, הואיל והרקע לעבירות הוא גזעני, לאחר שהנאשם סירב לקבל ערבים ממזרח ירושלים כערבים מטעמו של המתלון, התערב בחייהם של המתלון ובת זוגו, ההתנהלות שלו כלפיהם היתה גזענית, כמו גם התנהלותו במהלך שמיעת הראיות. נטען שבית המשפט התרשם מהמזג הרע של הנאשם, מהאימפולסיביות שלו, הרגזנות והתוקפנות שלו, ואף הצביע בהכרעת הדין על נטיה מעט פרנואידית של הנאשם שסבור שמדובר בקונספירציה שנרקמה נגדו. כמו כן, הצביעה התובעת על שיחת הטלפון שיזם הנאשם עם ד' לאחר האירוע, תוך הצגת השיחה כשיחה תמימה, ואולם מדובר בהתנהלות מניפולטיבית. כמו כן, הפנתה לכך שהנאשם פנה לקבלת תעודה רפואית לאחר האירוע, אשר אינה כוללת כל ממצא רפואי.

לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם ביקשה למקם בשליש התחתון של המתחם, זאת לאור העובדה שמחד הוא נעדר עבר פלילי, אך מאידך, בחר לנהל הוכחות, לא חסך מזמנו של בית המשפט או מעדויות העדים, לא לקח אחריות או הביע חרטה ואמפתיה כלפי המתלון, בשום שלב, ולא נטל חלק בכל הליך שיקומי. לפיכך, עתרה התובעת לגזור על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלון, וזאת לצורך הרתעת הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה.

3. ב"כ הנאשם טען שאין מחלוקת כי ברקע לאירוע מדובר במתלון שלא שילם דמי שכירות במשך חודשיים לנאשם העוסק ומתפרנס מהשכרת יחידות דיור. לדבריו, בשנת 2015 הוגשה נגד הנאשם תלונה נוספת מצד דיירת שלא רצתה לשלם לו דמי שכירות ובחרה להגיש נגדו תלונה שקרית במשטרת כפר סבא כדי להתחמק מתשלום שכר הדירה. התיק נסגר מחוסר ראיות. הנאשם הוא אדם עקשן, בעל עקרונות, לא ויתר, הגיש ערר לפרקליטות המדינה לשינוי עילת הסגירה, עררו התקבל והתיק נסגר בעילה של חוסר אשמה (נע1). הנאשם, אשר סוחב עמו את עוגמת הנפש מאז אותה תלונה נאלץ להתמודד עתה עם מתלון נוסף שלא משלם שכר דירה ופונה להגיש תלונה.

הנאשם בן 71, נעדר עבר פלילי, **עבר פוסט טראומה קשה במלחמת יום כיפור**, לא הקים משפחה, ולא מן הנמנע כי באופיו מהיר חימה בשל עברו וסבור שהמערכת היא נגדו. עם זאת, לא מדובר בפשע ואין להענישו על כך. אדרבא, יש לזקוף לזכותו את העובדה כי חרף היותו הלוך קרב מעולם לא הסתבך בפלילים עד כה. נטען שהכרעת הדין שניתנה בעניינו של הנאשם "מאוזנת", וממנה עולה שהמתלון ובת זוגו לשעבר שיקרו לא אחת, הן לגבי עצם האירוע והן בהשמצת הנאשם והשחרתו. נטען שלא מדובר בתקיפה על רקע גזעני, אלא על רקע כספי. בסופו של יום הנאשם זוכה מחלק מהאירוע, בהתאם לכתב האישום, והגם שנתן למתלון מכה אחת ביד, הוא זוכה מאחריות לחבלה העיקרית, החתך ביד השניה.

נטען שמאחר ומדובר באירוע נקודתי, חד פעמי, הרי שמתחם העונש ההולם מתחיל באי-הרשעה. לפיכך, עתר ב"כ

הנאשם לגזור עליו עונש של מאסר על תנאי, כשהוא מדגיש שגם עונש של מאסר בעבודות שרות הוא חמור ולא הולם את האירוע, ורכיב של פיצויים, בנסיבות, אינו מוצדק.

4. הנאשם בדברו האחרון לעונש הוסיף שהוא אדם ישר והגון וחש שנעשה לו עוול ועינוי דין מכיוון שמזה 4 שנים הוא מתמודד עם התיק דנן, עובדה המהווה עונש בפני עצמו. הנאשם ביקש שלאור גילו המבוגר, 71 שנים, בית המשפט לא יחמיר עמו ושלל כי ישוב להסתבך באירוע אלימות בעתיד. לבסוף, הביע נכונות לבצע עבודות לתועלת הציבור ולשתף פעולה עם שירות המבחן ככל שיידרש לכך.

דין והכרעה

5. לפני אירוע אלימות שהתרחש בין הנאשם למתלון על רקע קיומו של סכסוך כספי ביניהם, תשלום דמי שכירות, שאין חולק שלא שולמו לנאשם מצד המתלון, כפי שהתחייב לכך בחוזה השכירות שנחתם בין הצדדים. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם הם פגיעה בזכותו של הפרט לשלוות נפש ולהגנה על גופו מפני פגיעה, שמירה על סדר ציבורי והגנה על בטחון הציבור ושלומם.

במקרה שלפני מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא בינונית-נמוכה. התקיפה כללה שימוש במקל, גרימת חבלה למתלון בזרועו, ולאחר מכן, לוותה באיום על חייו.

יחד עם זאת, בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לא ניתן להתעלם ממספר נתונים משמעותיים שיש בהם כדי להטות את הכף לעבר קביעת מתחם עונש הולם שאינו מחמיר כעתירת המאשימה - ראשית, עדותם של המתלון ושל בת זוגו לשעבר, ד', לא היו חפות מבעייתיות, מסתירות, מהגזמות ומנסיון להשחיר פניו של הנאשם בכל מחיר - כך, סתרו השניים זה את זה בתיאורם את מעשה התקיפה; כך ניסתה ד' לטעון, בתחילה, שראתה את כל אירוע האלימות מתרחש לנגד עיניה, ורק בהמשך הודתה שלא ראתה את כל האירוע, אלא **הסיקה** את אופן התרחשותו לאחר שראתה את הנאשם והמתלון אוחזים במקל המטאטא ומושכים אותו כל אחד לכיוונו, וכך טענה שהנאשם הרבה לאיים על המתלון, בין היתר, בשל מוצאו, ואילו המתלון לא אישר פרטים אלה בעדותו. על כן, בהכרעת הדין התעורר הצורך "לחלץ" את עובדותיו המדויקות של האירוע, כשלבסוף, נקבע שחלקו הארי של כתב האישום לא הוכח; שנית, אירוע האלימות היה חד פעמי ולא הוכח שהיה מתוכנן - לא היתה טענה לאלימות קודמת שהפנה הנאשם כלפי המתלון, ובכלל, ובהתאם לחומר הראיות, לא ניתן לומר בוודאות שהנאשם "ארב" למתלון, ביושבו במרפסת ביתו, על מנת לתקוף אותו עם הגיעו בשל החוב. גם לא ניתן לומר שהנאשם הצטייד מראש במקל המטאטא, כשמעיון בתמונות שהגיש הנאשם עולה שהוא נוהג להחזיק מטאטאים באופן שגרתי בגינת ביתו (**נ/5**); שלישית, החבלה שנגרמה למתלון אינה חמורה ולא נגרם לו נזק ממשי או, חלילה, צמית. הוא אמנם פונה לבית חולים לקבלת טיפול רפואי, ואולם, נראה שפינויו בא על רקע החבלה החמורה יותר, ממנה זוכה הנאשם. זאת ועוד, אמנם הנאשם איים על המתלון בפגיעה שלא כדין בחייו, ואולם נראה שהאיום בא על רקע סערת הרגשות בה היה נתון, וממילא לא נטען ולא הוכח שהתכוון לממש איומו.

6. הנה כי כן, מדובר באירוע ספונטאני, חד פעמי, לא מתוכנן, שבא על רקע התחמקות מתשלום חוב (שכר דירה) שמגיע לנאשם כדין ובהתאם לחוזה השכירות שחתם עם המתלון. ברור שאין להצדיק אלימות מכל סוג שהוא, אף אם מדובר בנסיכון לגבות חוב כספי אמיתי, ואולם, יש לראות באירוע האלימות כאירוע שהתפרץ על רקע פוסט טראומה

ממנה סובל הנאשם עוד מימי מלחמת יום הכיפורים, וכאשר הוא כושל, לראשונה בחייו, מלשלוט ביצוריו.

7. בנסיבות אלה, נראה שהאירוע אינו מתאים למתחמי הענישה ה"רגילים", כמשתקף בפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש, מקום בו מדובר באירוע נקודתי, לא מתוכן, שאינו מאפיין את הנאשם ואורחותיו ואינו מצוי ברף הגבוה של אירועי האלימות המוכרים במחוזותינו.

8. על הוקעת האלימות בעיקר כדרך ליישוב סכסוכים בגין חוב כספי, חרף התנהגות קלוקלת מצד המתלונן (אם כי בנסיבות חמורות מאלה שלפניי), עמד בית המשפט העליון, למשל, בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11) -

"המקרה שלפנינו תחילתו בוויכוח שפרץ בין המתלונן למערער בשל עניין של מה בכך. במקום ליישר את ההדורים באופן מתון וענייני, בחר המערער להגיב לדברים שהטיח בו המתלונן באמצעות חבטה בפניו באמצעות קסדת האופנוע שלו. בעקבות כך נגרמה למתלונן חבלה חמורה, וכפי שציין בית משפט קמא האירוע עלול היה להסתיים בתוצאה קשה הרבה יותר, עד כדי קיפוח חיים. אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע."

9. מנעד הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם רחב מאוד ונע, בעיקרו, בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר של מספר חודשים בפועל, כשקיימת גם פסיקה בה הסתיימו ההליכים בהטלת צו של"צ בהיקף נרחב.

[ראה והשווה: רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); רע"פ 4883/12 **שלום דוד הררי נ' מדינת ישראל** (28.6.12); ע"פ (מחוזי חי') 33776-01-13 **הרצל שמאמי נ' מדינת ישראל פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)** (10.7.13); ת"פ (שלום ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל לשכת תביעות שפלה נ' שלום אברהמי** (3.1.13); ת"פ (שלום עכו) 55530-06-13 **מדינת ישראל נ' ענאד מנאע** (19.3.14); ת"פ (שלום ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אמיר אהרון** (24.2.14); ת"פ (שלום פ"ת) 38322-10-13 **מדינת ישראל נ' דוד רוסיה** (5.5.14); ת"פ (שלום כ"ס) 39164-10-16 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' אליאור כהן** (6.9.17); ת"פ (שלום כ"ס) 30048-08-16 **מדינת ישראל נ' עמנואל** (27.6.17)].

10. בנסיבות המיוחדות של ביצוע העבירות בתיק שלפניי, כמפורט לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד עבודות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

11. במקרה דנן, לא מצאתי שיש הצדקה לסטייה ממתחם העונש לקולא מטעמי שיקום או לחומרא מטעמים של שמירה על שלום הציבור.

12. בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, אני סבור שיש למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם אותו קבעתי.

אמנם הנאשם לא נטל אחריות (אף לא על החלק בו הורשע במסגרת הכרעת הדין), ניהל הליך הוכחות מבלי לצמצם את יריעת המחלוקת לחלק שהוכח במסגרת ההליך, לא השתלב בהליך שיקומי ואינו ער לבעייתיות שבהתנהלותו, כאשר מנסיבות האירוע עולה שלעיתים הוא בעל נטיה לתגובות בעלות אופי אימפולסיבי ותוקפני.

מאידך, פורטו לעיל נסיבותיו המיוחדות של האירוע, במסגרתו זוכה הנאשם מחלק מהעובדות שיוחסו לו, כאשר התנהלותם של המתלונן ובת זוגו לא היתה מיטבית, בלשון המעטה.

כמו כן, נתתי משקל משמעותי לעבודה שהנאשם - חרף גילו המבוגר (71 שנים) - נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא שלו זה מעמדו הראשון בבית המשפט. הנאשם "הצליח" לשמור על עבר נקי חרף קשיים נפשיים לא פשוטים עמם הוא מתמודד בגין פוסט טראומה ממלחמת יום הכיפורים, ניהל אורח חיים נורמטיבי במהלך שבעת העשורים של חייו, ונראה שלהליך המשפטי הנוכחי השפעה על הנאשם.

כמו כן, מדובר מאירוע מחודש יוני 2018, חלפו מאז מעל 3 שנים, והנאשם לא שב להסתבך בביצוע עבירות ולא יצר קשר עם המתלוננים.

13. נוכח המקובץ מצאתי שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהטיל עליו עונש שיכלול צו של"צ בהיקף נרחב, כאשר ברור שבמידה והנאשם יפר את צו השל"צ, עניינו יוחזר לבית המשפט ודינו ייגזר מחדש. יצוין שמתסקיר מיום 6.7.21 עולה ששרות המבחן גיבש עבור הנאשם תכנית של"צ בהיקף של 250 שעות והוא הסכים לבצעה.

14. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יבצע כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ב. פיצוי למתלונן (ע"ת 2) בסך 1,500 ₪ לתשלום עד ליום 15.9.21.

ג. אני מחייב את הנאשם לבצע 250 שעות של"צ, על פי תכנית שהכין שרות המבחן בתסקירו מיום 6.7.21, ובהסכמת הנאשם. הנאשם יבצע את עבודות השל"צ ביחידת המתנדבים בהוד השרון, בבית המתנדב ובעמותת "ויצו", בסיוע בלוגיסטיקה ובסיוע לצוות המקום.

מובהר לנאשם שבמידה ויפר את צו השל"צ או שלא ישמע להוראות שרות המבחן ולנהליו, יהיה מוסמך בית המשפט לשוב ולגזור את דינו מחדש.

שרות המבחן מתבקש לדווח לבית המשפט עם סיום מכסת שעות השל"צ.

שרות המבחן מתבקש לזמן את הנאשם לתחילת ריצוי העונש לא לפני 1.9.21.

ד. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע כל עבירת אלימות, לרבות איומים, למשך שנתיים מהיום, כאשר ההתחייבות תהא על סך 5,000 ₪.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אב תשפ"א, 18 יולי 2021, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד אורית מנצ'יקובסקי, הנאשם ובא-כוחו.

הנאשם:

אני מתחייב להימנע מביצוע כל עבירת אלימות, לרבות איומים, למשך שנתיים מהיום, כאשר ההתחייבות תהא על סך 5,000 ₪.